

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 35: Forslag til lov om ændring af lov om tjenestemandspension. (Bevarelse af tillæg til visse pensionister til det 67. år og beregning af pension til tjenestemænd med lavere pligtig afgangsalder end 70 år).

Af finansministeren (Thor Pedersen).
(Fremsat 13/10 2005. Første behandling 1/11 2005. Betænkning 16/11 2005. Anden behandling 22/11 2005).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 106 stemmer.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 41: Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af integrationsministeren (Rikke Hvilshøj).
(Fremsat 27/10 2005. Første behandling 3/11 2005. Betænkning 17/11 2005. Anden behandling 24/11 2005).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Søren Krarup (DF):**

Da den første lov om indfødsret blev givet i 1776, skete det under mottoet: Landets børn skal nyde landets brød.

Da den første lov om indfødsret blev vedtaget efter grundlovens givelse, udtalte det første indfødsretsudvalgs formand, N.F.S. Grundtvig, i marts 1850 i Folketinget følgende:

Kl. 13.55

Dersom jeg nu i dag skulle tale i mit eget navn ved meddelelsen af dansk indfødsret, den første folkelige meddelelse deraf til udlændinge, tale i mit eget navn, der måtte jeg vistnok som den gamle danske pennefører, som jeg nu engang er, udbede mig Tingets hele opmærksomhed for en dansk udvikling deraf, hvor sørgeligt og uforsvarligt det ville være, hvis den danske Rigsdag, ligesom desværre regeringen hidtil, over en overdreven eller rettere en misforstået gæstfrihed eller verdensborgerlighed eller kristenkærlighed, hvad man nu ville kalde de dyder, som man i al beskedenhed selv har tillagt sig, om man derover ville glemme den tørre og nøgne sandhed, som alle tider forkynder, at ethvert folk, der ikke sætter den højeste pris på sin arveret og indfødsret til sit fædreland og på sit modersmål, at et sådant folk, det giver nødvendigvis sig og sit modersmål og sin hele dannelse i de fremmedes hænder og må tage skade for hjemgæld, når det som det altid hidtil er sket og venteligt altid vil ske, når de fremmede opkaster sig til deres herre og behandler dem omtrent, som tyskerne behandler slaver.

Jeg tillader mig at citere disse ord, selv om de naturligvis er velkendte i dette danske Folketing, fordi de i al korthed og klarhed siger, hvad indfødsretten er til for, at indfødsret har vi, for at der skal blive ved med at være noget, som hedder landets børn, og for at landets lovgivere må være sig det ansvar bevidst, som de har, nemlig at tage vare på det danske folks arveret og indfødsret til sit fædreland.

Det er i dag i visse kredse blevet almindeligt at tale med forargelse om opdelingen af folk i *os* og i *dem*. Må jeg sige, at hvis der ikke er noget, der hedder *vi* og dermed også noget, der hedder *dem*, så er der naturligvis heller ikke noget, der hedder indfødsret, fordi der så ikke er noget, der hedder et dansk folk.

Dansk indfødsret forholder sig til det danske folks identitet, og til identitet hører selvsagt forskellen på *dem* og *os*. Det er så indlysende, at jeg